

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 8Er/421/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214203740
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Hruška
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2015:6214203740.4

Uznesenie

Okresný súd Veľký Krtíš v exekučnej veci v prospech oprávneného POHOTOVOSTĚ, s. r. o., IČO: 35807598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zastúpený Advocate, s. r. o., IČO 36 865 141, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava 3 proti povinnému Y., zastúpený JUDr. Monika Marjanovič, advokátka, AK so sídlom Urbánkova 1562/6, 040 01 Košice, vedenej pod spisovou značkou EX 17316/14 súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 1.205,01 Eur s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

Súd námietkam povinného proti exekúcii v y h o v u j e.

Súd námietky povinného proti trovám exekúcii z a m i e t a .

Súd návrh povinného na odklad exekúcie z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Veľký Krtíš poverením č. 5610 043539 zo dňa 1.6.2015 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie proti povinnému na uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 1.205,01 Eur s prísl., na podklade exekučného titulu, ktorým je právoplatný a vykonateľný rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO 35 922 761 č. k. SR 11164/11 zo dňa 11.11.2013.

Dňa 03.08.2015 podal povinný návrh na odklad a zastavenie exekúcie. Dňa 13.8.2015 súdny exekútor predložil tunajšiemu súdu námietky povinného proti exekúcii, ktoré odôvodnil totožne ako návrh na zastavenie exekúcie. Upovedomenie o začatí exekúcie povinný prevzal dňa 20.7.2015, povinný námietky proti exekúcii a proti trovám exekúcie boli odoslané na poštovú prepravu 20.7.2015, t.z. námietky proti exekúcii a proti trovám exekúcie boli podané včas.

Povinný podania odôvodnil tým, že si nevyjednal osobitne rozhodcu. Rozhodcovská zmluva bola vopred naformulovaná (predbežne formulovaná štandardná zmluva), ktorú prijal spotrebiteľ v rovnaký deň ako zmluvu o úvere. Na rozhodcovskej zmluve sa doplnili údaje spotrebiteľa, číslo a dátum uzatvorenia zmluvy. Neprijateľná zmluvná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a prieči sa dobrým mravom. Nekalosť rozhodcovskej zmluvy vyplýva najmä zo skutočnosti, že rozhodcovská zmluva nebola dojednaná individuálne, ďalej z veľkej vzdialenosti rozhodcovského súdu a z nutnosti podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, ak skôr začne konanie pred rozhodcom, čo sa fakticky za netransparentných podmienok aj stalo. Oprávnený nepoučil povinného o dôsledkoch uzavretia navrhovanej rozhodcovskej zmluvy. Povinný poukazuje na rozhodnutie NS SR 6MCo 9/2012. Dojednanie rozhodcovskej zmluvy v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou podmienkou, ktorá je podľa § 53 ods. 5 OZ neplatná (KS v Prešove 21 CoE 89/2013-34 zo dňa 19.6.2013 alebo KS v Trenčíne 4CoE 273/2012 zo dňa 22.8.2013). Vzhľadom na neprijateľnú rozhodcovskú zmluvu

poukazuje povinný na rozhodnutia Súdneho dvora ES ako aj NS SR 6Cdo 1/2012, uznesenia IV. ÚS 60/2011 a rozhodnutie NS SR - 6Cdo 3/2013 zo dňa 13.3.2013.

V námietkach proti exekúcii povinný uvádza, že ak chce oprávnený tvrdiť, že jednotlivé zmluvné podmienky dohodol s povinný individuálne, musí podľa čl. 3 ods. 2 smernice rady č. 93/13/EHS podať o tom dôkaz. Právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie v prejednávanej veci je založená na absolútne neplatnom právnom úkone, neprijateľne dojednanej rozhodcovskej zmluve, a preto namieta exekúciu v zmysle § 50 ods.1 Exekučného poriadku z dôvodu existencie okolností, pre ktoré je exekúcia na majetok povinného neprípustná a navrhuje zastavenie exekúcie.

Povinný navrhuje odklad exekúcie podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku, a to až do právoplatnosti rozhodnutia o zastavení exekúcie.

Dňa 10.9.2015 bolo doručené súdu podanie "Návrh povinného na odklad a zastavenie exekúcie". V tomto podaní povinný uvádza, že opravuje pôvodný návrh na odklad a zastavenie exekúcie zo dňa 30.7.2015. Uvádza, že dodatočne obdržal Zmluvu o úvere zo dňa 1.3.2011, ktorej súčasťou sú aj Všeobecné obchodné podmienky poskytnutia úveru. V pôvodnom návrhu sa povinný odvolával na samotnú rozhodcovskú zmluvu, ktorá však nebola uzatvorená. Oprávnený zakomponoval rozhodcovskú doložku do bodu 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Poukazuje na čl. 14 VOP podľa ktorej rozhodcovská doložka nebola dojednaná individuálne. Taktiež uvádza, že žiada odklad podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku a zastavenie exekúcie.

Dňa 16.09.2015 podal oprávnený vyjadrenie k námietkam k exekúcii. K posúdeniu zmluvy o úvere oprávnený poukazuje na skutočnosť, že dňa 01.03.2011 uzavrel s povinným zmluvu o úvere, na základe ktorej bol povinnému poskytnutý úver na výkon povolania. Povinný v zmluve o úvere uviedol aj osobitne podpísal, že poskytované finančné prostriedky sú na tento účel, a preto treba chrániť dobrú vieru veriteľa, pretože v zmysle bodu 2 všeobecných obchodných podmienok povinný podpisom zmluvy potvrdil, že informácie, ktoré poskytol oprávnenému sú pravdivé. Zákon o spotrebiteľských úveroch sa preto na uvedený vzťah nemôže vzťahovať ako to uvádza povinný v námietkach zákonodarca v zákone o spotrebiteľských úveroch upravil špeciálne prípady, keď záujemca o úver ešte nie je podnikateľom ani zamestnaný, avšak má záujem využiť úver na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Skutočnosť, na čo bol povinným následne poskytnutý úver aj využitý, oprávnený neskúma. Podľa názoru oprávneného nemožno povinnému priznať postavenie spotrebiteľa a to s prihliadnutím na skutočnosť, že povinný predmetnú zmluvu o úvere uzatvoril za účelom výkonu jeho zamestnania. Oprávnený trvá na tom, že povinný nijako nepreukázal skutočnosť, že v čase podpisu zmluvy o úvere mu patrilo postavenie spotrebiteľa. Podľa judikatúry ESD v oblasti práva na ochranu spotrebiteľa pri výklade spotrebiteľ je potrebné chrániť dodávateľovu dobrú vieru, pretože dobrá viera je všeobecným princípom zmluvného práva.

K rozhodcovskej zmluve uviedol, že oprávnený s povinným dohodol nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu, na základe ktorej mal povinný možnosť riešenia sporu buď pred stálym rozhodcovským súdom, alebo pred príslušným súdom SR. Oprávnený je toho názoru, že predmetná rozhodcovská zmluva nie je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 4 písm. r) OZ a ani v rozpore so smernicou Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) OZ je neprijateľná podmienka len ak obsahuje dojednanie, ktoré dojednáva riešenie sporu výlučne v rozhodcovskom konaní. Z textu rozhodcovskej doložky v zmluve o úvere vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli na tzv. alternatívne určenej právomoci súdu na riešenie sporov.

Oprávnený sa odvoláva na v súvislosti s prípustnosťou rozhodcovskej doložky na rozsudok Vrchného súdu v Olomouci sp. zn. 12Cmo/13/2010 zo dňa 2.3.2011, rozsudok NS ČR sp.zn. 33Cdo/2675/2007 zo dňa 30.10.2009, rozsudok Krajského súdu v Hradci Králove sp.zn.19co/481/20110 zo dňa 01.03.2011, rozsudok NS ČR sp.zn. 23Cdo/4895/2010 zo dňa 28.4.2010, uznesenie NS ČR sp.zn. 32Cdo/1590/2008 zo dňa 30.03.2009.

Použitie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľských sporoch nie je zakázané ani z pohľadu komunitárneho práva a predmetné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné vykladať eurokomformne v zmysle smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach spotrebiteľských zmluvách. Záver o prípustnosti rozhodcovského konania vyplýva aj zo znenia aktuálne účinnej smernice č. 2008/48/ES o spotrebiteľskom úvere. Uzavretie zmluvy o úvere v predmetnom prípade nebolo podmienené uzavretím rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva môže a nemusí byť uzavretá spolu so zmluvou o úvere. A v prípade rozhodcovskej zmluvy sa teda jedná o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Vzhľadom

na uvedené skutočnosti oprávnený žiada, aby súd na návrh povinného na odklad a zastavenie exekúcie neprihliadol.

Z pripojených listinných dôkazov - zmluvy o úvere, všeobecných podmienok poskytnutia úveru, rozhodcovského rozsudku, upovedomenia o začatí exekúcie súd zistil nasledovné:

V exekučnom titule bola povinnému uložená povinnosť na zaplatenie istiny 1205,01 Eur, spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 1205,01 Eur od 12.8.2011 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 1205,01 Eur od 28.9.2011 do zaplatenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 320,04 Eur, a to všetko v mesačných splátkach po 120 Eur, splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia, až do úplného zaplatenia dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplatenia, čo i len jednej splátky riadne a včas.

Oprávnený a povinný uzatvorili dňa 01.03.2011 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX . uzatvorenú medzi oprávneným a povinným (ďalej len "zmluva"), na základe ktorej bol povinnému poskytnutý úver vo výške 500 Eur, ktorý mal byť splatený v 12 mesačných splátkach po 82 Eur počnúc dňom 28.03.2011. Celkovo mal zaplatiť sumu 984 Eur.

V zmysle odôvodnenia exekučného titulu rozhodca založil svoju právomoc na dojednanej rozhodcovskej doložke, ktorá je obsiahnutá v Rozhodcovskej zmluve uzatvorenej k uvedenej zmluve o úvere.

V exekučnom titule ohľadom založenia právomoci rozhodcovského súdu na konanie vo veci sa okrem iného uvádza, že účastníci konania sa v zmysle rozhodcovskej zmluvy dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy o úvere, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené pred stálym rozhodcovským súdom, zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. (ďalej aj ako "rozhodcovský súd" alebo "súd"), ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde. V tomto prípade rozhodcovské konanie má byť vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu. Stály rozhodcovský súd po preskúmaní svojej právomoci dospel k záveru, že je príslušný na rozhodovanie v predmetnej veci.

Z Rozhodcovskej zmluvy zo dňa 01.03.2011 súd zistil, že táto je uvedená na osobitnej od zmluvy o úvere oddelenej listine, avšak na predtlačí s prázdnyimi okienkami na dopísanie údajov o osobe, ktorej sa úver poskytuje. V čl. II bod 1 zmluvy sa uvádza, že všetky spory, ktoré vzniknú z uvedenej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX . uzatvorenej dňa 01.03.2011 vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmienek zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a/ pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde, rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom, ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, b/ pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (Občiansky súdny poriadok). 2. Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu.

Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprístupná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnyimi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky

musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Námietky sú procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Konanie o námietkach povinného proti exekúcii je zároveň sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe námietky povinného rozhoduje o otázke, či sa exekúcia začala oprávnene. Súd námietkam vyhovie a exekúciu následne zastaví, ak v priebehu exekúcie zistí neprípustnosť exekúcie, ktorá nastal v dôsledku zákonom predvídaných hmotnoprávných aj procesnoprávných skutočností. Dôvody zastavenia exekúcie sú vymedzené v ustanoveniach § 57 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku. Súd je pri skúmaní námietok viazaný ustanovením § 50 Exekučného poriadku, ktoré oprávňuje súd skúmať len skutočnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku podľa hmotnoprávných noriem po vzniku exekučného titulu alebo bránia jeho vymáhateľnosti alebo inak spôsobujú neprípustnosť exekúcie. Rovnako je možné namietat' aj skutočnosť, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Pri vznesení námietok proti exekúcii sa uplatňuje koncentračná zásada. Námietky musia byť predovšetkým odôvodnené, pričom na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "OZ"), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Napriek tomu, že zmluva, ktorá bola podkladom pre vydanie exekučného titulu, je v záhlaví označená ako "úverová", teda uzavretá podľa ustanovení § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a malo by sa jednať o tzv. absolútny obchod, ktorý by sa mal podľa klasického chápania spravovať výlučne len Obchodným zákonníkom, bez ohľadu na postavenie jej účastníkov, t.j. bez ohľadu či sa jedná o podnikateľa alebo nepodnikateľa, jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu. Z okolností uzatvárania zmluvy a najmä s ohľadom na povahu strán zmluvy je zrejmé, že oprávnený pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a zmluvu uzatvoril s povinnou ako fyzickou osobou nepodnikateľom. Na základe uvedeného mal exekučný súd preukázané, že ide o spotrebiteľskú zmluvu a na právny vzťah medzi účastníkmi je nutné okrem Všeobecných obchodných podmienok, na ktoré sa odôvodnenie rozsudku odvoláva, aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ktoré majú kogentnú povahu a sú súčasťou obsahu záväzku bez ohľadu na dohodu strán.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch") na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 52 ods. 1, 2 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv,

ktorému tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53 ods. 1, 4 písm. r) OZ v znení neskorších predpisov, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú mimo iného aj tie, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Ustanovenie § 53 ods. 4 OZ obsahuje exemplifkatívny, a teda neuzavretý výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Tento výpočet je zo strany zákonodarcu neustále dopĺňaný a precizovaný. Týmto spôsobom zákonodarcu reaguje na nesprávnu aplikačnú prax. V tomto výpočte je súčinnosťou od 1.3.2010 výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka, a to požadovanie od spotrebiteľov v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Zmyslom a cieľom úpravy spotrebiteľského práva v Občianskom zákonníku je totiž poskytnúť spotrebiteľom v SR, ako členskom štáte EÚ, minimálne taký štandard ochrany, aký stanovuje smernica 93/13/EHS.

Podľa čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len "smernica"), členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 8 smernice, členské štáty môžu prijať alebo si ponechať prísnejšie opatrenia kompatibilné so Zmluvou v oblasti obsiahnutej touto smernicou s cieľom zabezpečenia maximálneho stupňa ochrany spotrebiteľa.

Podľa čl. 2 písm. a) smernice, na účely tejto smernice, nekalé podmienky znamenajú zmluvné podmienky definované v článku 3.

Podľa čl. 3 ods. 1 smernice, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 3 smernice, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré môžu byť považované za nekalé.

Podľa prílohy smernice 93/13/EHS ods. 1 písm. q), neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane.

Opieraním sa o znenie vyššie uvedenej smernice (ktorá bola implementovaná do nášho právneho poriadku zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorý novelizoval Občiansky zákonník) sa nijako nepopiera zásada, že smernica na rozdiel od nariadenia (ako právne akty orgánov Európskej únie), nemá priamu právnu záväznosť; dôležitý je cieľ smernice a najmä kogentná povaha čl. 6 smernice Rady 93/13/EHS (čl. 51 rozsudku ASTURCOM). Súdny dvor Európskej únie v rozsudku C-40/08 ASTURCOM, čl. 51 judikoval, že Smernica Rady 93/13/EHS zo dňa 5. apríla 1993 o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách musí byť vykladaná v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje

o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského nálezu vydaného bez účasti spotrebiteľa, musí, pokiaľ má za týmto účelom k dispozícii potrebné informácie o právnom a skutkovom stave, i bez návrhu posúdiť neprimeranosť rozhodcovskej doložky obsiahnutej v zmluve uzatvorenej predávajúcim alebo poskytovateľom so spotrebiteľom, či je podľa vnútroštátnych procesných pravidiel možné previesť také posúdenie v rámci obdobných podobných riadení na základe vnútroštátneho práva. Ak ide o neprimeranú doložku, prislúcha tomuto súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, aby sa uistil, že tento spotrebiteľ nebude uvedenou doložkou viazaný.

Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-240/98 zo dňa 27.6.2000 Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero, cieľ Článku 6 Smernice (93/13/ES), ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nekalej povahe takých podmienok.

Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 Elisa María Mostaza Clar proti Centro Móvil Milenium SL bod 38, povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza ochrana, ktorú smernica (93/13/ES) zaisťuje spotrebiteľom, okrem toho odôvodňujú to, že vnútroštátny súd má posudzovať ex offo nekalú povahu zmluvnej podmienky, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom.

Výkladovým pravidlom pre posudzovanie povahy neprimeranej zmluvnej podmienky, ale na základe zásady nepriameho účinku aj aplikovateľným právom, sú ustanovenia smernice (93/13/ES), a to najmä citované ustanovenia, ktoré sú dostatočne presné a zrozumiteľné. Použitie ustanovení smernice sa opiera o nepriamy účinok práva EÚ na právne poriadky členských štátov, ktorý spočíva v povinnosti konformného výkladu. Nejde teda o priame dosiahnutie výsledku riadnym implementovaním smernice, ale o nepriame dosiahnutie výsledku stanoveného smernicou - výkladom prostredníctvom rozhodnutia vnútroštátneho súdu a nie vnútroštátneho právneho aktu implementujúceho smernicu.

Keďže zmyslom, cieľom a účelom právnych noriem týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa je poskytnúť spotrebiteľom minimálne takú úroveň ochrany, aká je stanovená smernicou 93/13/EHS, tak aj vnútroštátny súd je povinný vykladať predmetné ustanovenia smernice a vnútroštátneho práva tak, aby bol dosiahnutý výsledok stanovený predmetnou smernicou.

Rozhodcovská doložka je súčasťou obsahu formulárovej zmluvy, ktorú oprávnený v rámci svojej podnikateľskej činnosti používa v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu. Podľa názoru súdu je však dojednanie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve neprijateľnou podmienkou, ktorá je zmysle § 53 ods. 5 OZ neplatná. Svoj názor súd opiera o to, že spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k prístúpeniu na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho, aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Aj v predmetnom prípade povinný nemal možnosť podstatným spôsobom obsah predmetnej zmluvy ovplyvniť, nakoľko jej súčasťou sú aj všeobecné obchodné podmienky. Povaha zmluvy je adhézna, teda spotrebiteľ ju mohol prijať buď ako celok, resp. odmietnuť. Obsah rozhodcovskej doložky bol dodávateľom vopred pripravený. Len veľmi ťažko možno predpokladať, že si spotrebiteľ bol vedomý všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej doložky nesie.

Svoj názor o neprimeranej povahe predmetnej rozhodcovskej doložky súd opiera aj o stanovisko Súdneho dvora (ES) vo veci C-243/08 zo dňa 4.6.2009 Pannon GSM Zrt. proti Erzsébet Sustikné Győrfibod 40, v ktorom Súdny dvor konštatuje, že vopred stanovená podmienka v zmluve uzatvorenej medzi spotrebiteľom a dodávateľom v zmysle smernice (93/13/ES), ktorá nebola individuálne dohodnutá a ktorá priznáva právomoc pre všetky spory vyplývajúce zo zmluvy súdu, v obvode ktorého sa nachádza sídlo predajcu alebo dodávateľa, spĺňa všetky podmienky, aby mohla byť z hľadiska smernice 93/13/EHS kvalifikovaná ako nekalá. Teda podľa stanoviska Súdneho dvora spĺňa v zmysle smernice všetky podmienky "nekalosti" už len dojednanie, že príslušným na riešenie sporov zo spotrebiteľskej zmluvy je všeobecný súd, v obvode ktorého má dodávateľ sídlo, a teda nie všeobecný zákonný súd spotrebiteľa. V rozhodovanej veci na základe dodávateľom vopred stanoveného obsahu rozhodcovskej doložky nielenže nerozhodoval všeobecný súd, ale rozhodoval rozhodcovský súd zvolený oprávneným.

Je namieste si uvedomiť aj okolnosť, že zriaďovateľom rozhodcovského súdu, ktorý v predmetnej veci rozhodoval je podnikateľský subjekt - obchodná spoločnosť, právnická osoba založená v zmysle

Obchodného zákonníka za účelom podnikania, ktorého cieľom je dosahovanie zisku. Uvedená okolnosť môže mať vplyv na jeho rozhodovanie. Rozhodcovský súd, ako z predmetného rozhodcovského rozsudku vyplýva, absolútne opomenul aplikovanie príslušných kogentných vnútroštátnych a európskych noriem týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa.

Na absolútne neplatnú zmluvnú podmienku súd prihliadne aj bez návrhu a rovnako bez návrhu súd exekúciu zastaví o plnenie z takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky. V tomto prípade takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou bola samotná rozhodcovská doložka, a teda ide o výkon práv v rozpore s dobrými mravmi. Dojednanie rozhodcovskej doložky a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedli vo svojich dôsledkoch k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú ustanovenia § 52 a nasl. OZ a tiež smernice 93/13/EHS. Súd zastaví exekúciu v celom rozsahu, ak exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok rozhodcu alebo rozhodcovského súdu, ktorý svoju právomoc odvodzoval z neprijateľnej rozhodcovskej doložky (§ 39, § 53 ods. 5 OZ). Iba tak môže súd naplniť cieľ čl. 6 ods. 1 smernice - postarať sa o to, aby spotrebiteľov nekalé podmienky zmluvy nezaväzovali.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že námietky povinnému boli podané dôvodne, z uvedeného dôvodu súd rozhodol v súlade s ust. § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, tak, že námietkam povinného proti exekúcii vyhovel v celom rozsahu. Po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa námietkam vyhovel, súd exekúciu zastaví (§ 50 ods. 5 Exekučného poriadku). Z uvedeného dôvodu exekučný súd nerozhodoval o návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 30.7.2015 podľa § 57 Exekučného poriadku. Súd poznamenáva, že povinný zmenil odôvodnenie návrhu na zastavenie exekúcie, keď v pôvodnom návrhu namietal rozhodcovskú zmluvu v novom návrhu na zastavenie z 09.09.2015 už namietal rozhodcovskú doložku. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že exekučný titul si svoju právomoc založil na rozhodcovskej zmluve a nie na rozhodcovskej doložke podľa čl. 14 VOP (vid uznesenia čl. 16, 61 spisu.)

Povinný v námietkach proti exekúcii zo dňa 20.7.2015 vzniesol i námietky proti trovám, ktoré si voči nemu uplatňuje súdny exekútor, a to z dôvodu, že celá exekúcia bola vedená nezákonne.

Podľa § 201 Exekučného poriadku predbežné trovy exekúcie určuje exekútor podľa osobitného právneho predpisu v upovedomení o začatí exekúcie. V rámci predbežných trov exekúcie exekútor vyčíslil odmenu najviac v rozsahu ako pri upustení od exekúcie; náhradu výdavkov a náhradu za stratu času vyčíslil len v rozsahu ich skutočnej výšky v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie. Zároveň povinného upozornil, že ak dlh nesplní, tak trovy exekúcie môžu byť vyššie, a predbežne vyčíslil ich výšku.

Po preskúmaní upovedomenia o začatí exekúcie EX 17316/14 súd zistil, že súdny exekútor si vyčíslil predbežné trovy exekúcie vo výške 788,40 Eur /odmena 10% z vymoženej pohľadávky: 620,00 Eur, hotové výdavky: 20,00 Eur (poštovné, cestovné, internet. telekomunik. poplatky, náhrada za stratu času) a DPH 131,40 Eur/, a to v súlade s ustanoveniami §§ 4, 5, 22, 26 vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov. Povinný žiaden iný konkrétny rozpor trov exekúcie s vyhláškou resp. námietku proti trovám neuviedol, preto potom i námietky proti trovám exekúcie súd zamietol.

Povinný žiadal o odklad exekúcie podľa ustanovenia § 56 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 57). V predmetnej veci exekučný súd vyhovel námietkam proti exekúcii a očakáva zastavenie exekúcie podľa § 50 ods. 4 Exekučného poriadku a nie zastavenie exekúcie podľa § 57 Exekučného poriadku. Rovnaké účinky ako podanie odkladu exekúcie majú aj včas podané a odôvodnené námietky proti exekúcii, ktoré majú odkladný účinok, čo znamená, že kým o námietkach nie je rozhodnuté, exekútor nemôže vydať exekučný príkaz a pokračovať vo vykonávaní exekúcie. Povinný podal vo veci aj námietky proti exekúcii, ktoré boli podané včas a boli odôvodnené, a preto majú odkladný účinok, čo znamená, že súdny exekútor nemôže až do právoplatného rozhodnutia súdu o námietkach povinného vydať exekučného príkazy - vykonať exekúciu. Súd vzhľadom na to návrh povinného na odklad exekúcie zamietol, pretože účinky povolenia odkladu exekúciu podľa § 56 ods. 2 EP nastali už podaním námietok proti exekúcii. Vo veci teda nemôže až do právoplatného rozhodnutia o námietkach proti exekúcii dôjsť k vykonaniu exekúcie.

Poučenie:

Poučenie: Proti výroku uznesenia o vyhovení námietkam proti exekúcii je v zmysle § 50 ods. 4 Exekučného poriadku odvolanie prípustné v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Banskej Bystrice, a to písomne.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o námietkam proti trovám exekúcie v zmysle § 201 ods. 2 Exekučného poriadku odvolanie nie je prípustné.

Proti výroku o zamietnutí návrhu na odklad exekúcie v zmysle § 56 ods. 8 Exekučného poriadku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa je vždy prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakať, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhoví, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).